

1. *Gymnocladus dioica* (L.) C. KOCH — naho-
větvec dvoudomý Tab. 69/1

Gymnocladus dioica (LINNAEUS) C. KOCH Dendrologie 1:
5, 1869. — Syn.: *Gymnocladus canadensis* LAM. Encycl.
Méth. Bot. 1: 733, 1785.

Strom 15–30 m vys., s řídkou korunou. Kmen
válcovitý, borka tmavošedá, záhy plátkovitě od-
lupčivá. Letorosty 6–15 mm silné, s velkými
listovými jizvami, pupeny téměř skryté. Listy stří-
davé, 2 × sudozpeřené, 30–90 cm dl., 25–60 cm
šir.; lístky vejčité až eliptické, 2,5–7,0 cm dl.,
celokrajné, 5–9jařmé, na větenu nepravidelně
rozmístěné. Květy mnohomanželné, v koncových,
10–30 cm dl. latách (samičí lity delší); samčí
květy 20–22 mm dl., kališní cípy 6–7 mm dl.,
korunní lístky 9–10 mm dl., pestík zakrnělý nebo
chybí; samičí květy 16–20 mm dl., kališní cípy

5–6 mm dl., korunní lístky 7–8 mm dl., běla-
vé, prašníky zakrnělé, češule nálevkovitá. Pýřitá.
Lusky 9–16 cm dl., 4–5 cm šir., tlusté,
dřevnaté, hnědé, ožíněné; semena téměř okrouh-
lá, z boku smáčklá, 10–16 mm v průměru;
mezi semeny zelenavá rosolovitá hmota. V–VI.
Ff.

Poměrně často vysazován v parcích a zahra-
dách, nejhojněji na j. Moravě. Světlo milná dřevina
jen v mládí snášejíci zástin, nejlépe roste na
čerstvě vlhkých, živinami bohatých půdách. Me-
donosná a okrasná dřevina nápadná řídkou koru-
nou, silnými větvemi a pozdním rašením listů.
Introdukce do Evropy v r. 1748, v Čechách od r.
1844 (Praha — Královská obora). Původní ve
v. části Spojených států amerických. — Mapy:
Derevja i kustarniki SSSR 4: 55.

3. *Gleditschia* L. — dřezovec

Gleditschia LINNAEUS Sp. Pl. 1056, 1753.

Opadavé trnité dřeviny. Listy 1–2 × zpeřené; palisty drobné. Květy jednopohlavné, v úžlabních
hroznech. Lusky dlouhé, ploché, mnohosemenné. — 12 druhů v Severní a Jižní Americe, stř. a v. Asii
a v tropické Africe. — Entomogam.

**1. *Gleditschia triacanthos* L. — dřezovec troj-
trnný Tab 2/3**

Gleditschia triacanthos LINNAEUS Sp. Pl. 1056, 1753.

Poznámka: Používání ortografické varianty *Gleditsia*,
časté v dendrologické literatuře, je nesprávné.

Strom 20–35 m vys. Kmen s šedohnědou
hladkou borkou, až ve stáří plátkovitě odlupčivou,
často porostlý 8–20 cm dl. trny; letorosty hnědé,
lesklé, s jednoduchými až trojdielnými 2–8 cm dl.
trny; pupeny střídavé, skryté. Listy 1–2 × sudo-
zpeřené, zřídka lichozpeřené, 10 až 40 cm dl.;
lístky kopinaté, 1,5–4,0 cm dl., vroubkovaně
pilovité, roztr. pýřité, krátce řapíkaté. Květy mno-
homanželné, v 3–6 cm dl. hroznech, žlutozelené,
pýřité, silně vonné; češule zvonkovitá; kališní

i korunní lístky 3–5četné, téměř stejného vzhle-
du. Lusky ploché, řemenovité, 20 až 45 cm dl.,
2,5–3,0 cm šir., kožovité, hnědé, lesklé; semena
elipsoidní, 8–10 mm dl., světle hnědá; mezi se-
meny uvnitř lusků sladká rosolovitá hmota. VI. Ff.

Často pěstovaný v parcích a zahradách jako
okrasná a medonosná dřevina (především v teplej-
ších oblastech). Velmi vhodná pro neprůchodné
živé (silně trnité) ploty. V parcích bývá někdy
vysazována f. *inermis* WILLD., která je beztrnná.
Světlo milná a relativně teplomilná dřevina odolná
vůči suchu. Introdukce do Evropy v r. 1700. do
českých zemí v r. 1835 (Praha — Královská obo-
ra). Původní ve v. části Spojených států američ-
kých. — Mapy: Derevja i kustarniki SSSR 4: 55.

90. *Fabaceae* LINDL. — bobovité (motýlokvěté, luštinaté) *

Nom. altern.: *Leguminosae* JUSS. p.p. — *Papilionaceae* GISEKE. — Syn.: *Viciaceae* ADANS.

Lit.: CHRISTIANSEN W. (1938–1943): *Leguminosae* (Papilionaceae). In: KIRCHNER O. et al. [red.], *Lebensgeschichte der
Blütenpflanzen Mitteleuropas* 3/2: 1–446. Stuttgart. — LEPPIK E. E. (1966): *Floral evolution and pollination in the Leguminosae*.
Ann. Bot. Fenn. 3: 299–308. — JENSEN J. (1969): *Die Aufschlüsselung der in Schleswig-Holstein vorkommenden Papilionaceae
mit dreiteilig zusammengesetzten Blättern im blütenlosen Zustand*. *Kieler Not.* 1 (1969)/4: 3–16. — LEINFELLNER W. (1969):
Zur Kenntnis der Karpelle der Leguminosen. I. Papilionaceae. *Österr. Bot. Z.* 117: 332–397. — RAABE E. W. (1969):
Bestimmungsschlüssel der mehrfiedrigen krautigen Papilionaceae Schleswig-Holsteins im blütenlosen Zustand. *Kieler Not.*
1 (1969)/2: 1–32. — DAHLGREN R. (1970): *Parallelism, convergence and analogy in some South African genera of Leguminosae*.
Bot. Not. 123: 551–568. — JAKOVLEV G. P. (1972): *Dopolnenija k sisteme porjadka Fabales Nakai (Leguminales Jones)*. *Bot.*
Ž. 57: 585–595. — ZIJLSTRA G. (1972): *Een tabel ter determinatie van Klaversoorten op vegetatieve kenmerken*. *Gorteria* 6:

*) Charakteristiku čeledi a klíč k určení rodů zpracovali A. Skalická a V. Skalický

Tab. 69: 1 *Gymnocladus dioica*, list, 1a — plod. — 2 *Cercis siliquastrum*, list, 2a — plod.

Tab. 2: 1 *Kerria japonica*, 1a – plod, 1b – plnokvětý kultivar. – 2 *Rhodotypos scandens*, 2a – souplodí. – 3 *Gleditschia triacanthos*, část větévky s trnem a listem, 3a – plod.

54 *Rhodotypos / Kerria / Rubus*

